

Υπόθεση T-111/01 R

Saxonia Edelmetalle GmbH

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής — Επείγον»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Αυγούστου 2001 . . . II-2338

Περίληψη της διατάξεως

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγον — *Fumus boni juris* — Σωρευτικός χαρακτήρας — Στάθμιση όλων των εμπλεκόμενων συμφερόντων — Εξουσία εκτιμήσεως του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή (Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
2. Ασφαλιστικά μέτρα — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής — Δεν έχει σημασία — Όρια (Άρθρο 242 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

3. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Βάρος αποδείξεως (Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
4. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Χρηματική ζημία — Κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξη της αιτούσας εταιρίας — Εκτίμηση ενόψει της καταστάσεως του ομίλου στον οποίο ανήκει (Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

1. Κατά το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του μέτρου το οποίο ζητείται (*fumus boni juris*). Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά και ως εκ τούτου είναι απορριπτέα η αίτηση αναστολής εκτελέσεως εφόσον ελλείπει μία εξ αυτών. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί επίσης, ενδεχομένως, να σταθμίσει τα εμπλεκόμενα συμφέροντα.

Στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εξετάσεως, ο κρίων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, ενόψει των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφορών αυτών προϋποθέσεων, καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμή-

σει την ανάγκη της εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων.

(βλ. σκέψεις 11-12)

2. Το πρόβλημα του παραδεκτού της προσφυγής στη δίκη επί της ουσίας δεν πρέπει καταρχήν να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως προδικάζεται η απόφαση επί της κυρίας δίκης. Ωστόσο, όταν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η κύρια προσφυγή με την οποία συνδέεται η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι προδήλως απαράδεκτη, μπορεί να είναι αναγκαίο να αποδεικνύεται η ύπαρξη ορισμένων στοιχείων από τα οποία μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι εκ πρώτης όψεως η προσφυγή αυτή είναι παραδεκτή.

(βλ. σκέψη 16)

3. Το επείγον μας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής απόφασεως, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο αυτόν εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία τέτοιας φύσεως. Ναι μεν είναι ακριβές ότι, για την απόδειξη μας τέτοιας ζημίας, δεν απαιτείται οπωσδήποτε να αποδεικνύεται η επέλευση της ζημίας με απόλυτη βεβαιότητα και ότι αρκεί να πιθανολογείται επαρκώς, όμως ο αιτών διάδικος υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση αυτής της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.
4. Στο πλαίσιο της εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εκτιμήσεως μας αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως, ζημία χρηματικής φύσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί, καταρχήν, ως ανεπανόρθωτη ή έστω ως δυσχερώς επανορθώσιμη εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αντισταθμίσεως. Κατ' εφαρμογήν των ως άνω αρχών, η αναστολή εκτελέσεως θα είναι δικαιολογημένη μόνον αν προκύπτει ότι, ελλείψει ενός τέτοιου μέτρου, ο αιτών διάδικος θα βρεθεί σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την υπόστασή του. Συναφώς, η εκτίμηση της ουσιαστικής καταστάσεως του έχοντος τη μορφή εταιρίας αιτούντος διαδίκου μπορεί να πραγματοποιηθεί λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τα χαρακτηριστικά του ομίλου στον οποίο η εταιρία αυτή υπάγεται μέσω της κυριότητας των μετοχών της.

(βλ. σκέψεις 21-22)

(βλ. σκέψεις 23-24, 27)